

ikke omfattede dette Forslag med særlig Varme, og naar han endog gik saa vidt, at han udtalte, at det fremgik af Ministerens Udtalelser den Gang, i Samlingen 1893—94, at han ikke satte Pris paa eller billigede de deri indførte Bestemmelser, forekommer dette mig at være en ret dristig Paastand. Jeg gad vel se, hvorledes det ærede Medlem nærmere skulde kunne dokumentere en saadan forudsat Mening hos den daværende Minister. Jeg kan i alt Fald henvise til en Udtalelse af ham paa Sp. 607 i Folketings-tidende for 1893—94, hvor han udtaler: „Jeg er villig til at udvide Valgretten til samtlige Skatteydere i Kjøbenhavn, men ganske vist med nogle Garantier med Hensyn til Valgmaaden, og i det hele taget med en anden Maade at inddele Vælgerne paa og lade dem udøve Valgretten paa“. Dette tyder ikke paa, at den daværende Minister delte det ærede Medlems Syn paa, hvorledes man skulde ordne Valgretten i Tilfælde af en Udvidelse. Nej, den daværende Minister Ingerslev fremsatte i to paa hinanden følgende Samlinger dette Forslag og anbefalede det indtrængende til Fremme, og det samme har min ærede Forgænger som Indenrigsminister i de følgende Samlinger gjort. Naar jeg i Aar har foretaget Forandringer i Forslaget, har jeg ladet mig lede af Udtalelser, der fremkom ved Behandlingen af Forslaget i Samlingen 1893—94 fra det Partis Side, der nu danner Flertallet her i Tinget. Det blev den Gang udtalt, at det rette i denne Sag muligvis vilde være at indskrænke hele Reformen paa dette Omraade til Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden. Dette var Folketingets gamle Standpunkt, og det var at udøve Retfærdighed til alle Sider. Det vilde ikke foregribe noget med Hensyn til en eventuel Reform af Valgretten og dens Udvidelse, og det forhindrede, at de kommunale Valg her i Byen bleve paavirkede og særlig bestemte af de politiske Partier. Jeg tror, at disse Udtalelser staa ved deres Værd den Dag i Dag, og efter de forskellige Udtalelser, der ere faldne her i Dag, tør jeg tro, at man ikke vil miskende Vægten af disse Betragtninger. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) udtalte, at han forudsatte, at Ministeren var forberedt paa, at man ved Behandlingen heraf ikke kunde undgaa tillige at rejse Spørgsmaalet om Valgrettens Udvidelse. Jeg har ganske vist været forberedt paa, at man vilde optage dette Spørgsmaal; men jeg kan ikke se rettere, end at man, hvis man med Alvor vil behandle Forslaget, naar det nu frem-

sættes igen, maa undgaa at stille det som en absolut Betingelse, at man ogsaa vil have en Udvidelse af Valgretten. Thi hvorfor skulde man saa ikke i de foregaaende Samlinger have taget alvorlige Forhandlinger op om den Sag? Det kunde man jo ligesaa godt have gjort. Jeg vil ikke vige tilbage for at deltage i en Forhandling om Forandring i Valgretten, ligesom jeg vilde have været fuldt villig til at fremsætte Forslaget i den samme Skikkelse, det tidligere havde, som Forhandlingsgrundlag med et Tilbud om Udvidelse af Valgretten. Naar jeg ikke har gjort det, saa er det, fordi jeg tror, at det vilde være meget vanskeligt nu at opnaa Enighed om dette Spørgsmaal. Derfor har jeg indskrænket mig til det Punkt, hvorom der dog kunde være Mulighed for at komme til Overensstemmelse, og jeg vil derfor for mit Vedkommende meget anbefale, at man vil vise tilstrækkelig Resignation over for Spørgsmaalet om en Udvidelse af Valgretten. — Naar jeg dernæst skal omtale forskellige enkelte Bestemmelser, med Hensyn til hvilke der er rejst Indvendinger mod Forslaget, som det foreligger, skal jeg først nævne den Indvending, som blev fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) imod Bestemmelsen i Slutningen af § 1, hvorefter det gøres til en Betingelse for Valgret, at vedkommende paa den Tid, Valglisten affattes, ikke staa saaledes i Restance med Betaling af Indkomstskat til Kommunen, at Udpantning for Skatten er foretagen eller kan foretages. Det ærede Medlem henviste med Hensyn hertil til de Forhandlinger, der i sin Tid have fundet Sted om den nugældende Lov af 23de December 1865 § 1, hvor det jo netop oprindeligt var foreslaaet, at der skulde have været indført den Bestemmelse, at en Betingelse for Valgretten var, at Skatten var betalt, og han mente, at da dette Forslag blev forkastet efter en Diskussion i Rigsdagen, var det altsaa udtrykkelig Meningen, at man ikke vilde opstille den Betingelse. Jeg skal i den Henseende henvise til, at som Bestemmelsen var formuleret i det oprindelige Lovforslag, var den ganske vist ikke heldig, og kunde den ikke gennemføres; thi det at fordrø, at vedkommende Vælger skulde være ansat til og have betalt Skatten i Løbet af det sidste Aar, vilde betvirke, at vedkommende Vælger maatte have været Skatteyder mindst de 2 foregaaende Aar. Man kan ikke paa det Tidspunkt, da Skatten for det løbende Aar bliver sat, forlange, at vedkommende Vælger ikke staa til